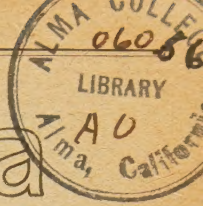

Acies Ordinata

EPHEMERIS MENSTRUA NOSTRIS DIRECTORIBUS CONGREGATIONUM B. M. V. OBLATA
A SECRETARIATU CENTRALI CONGREGATIONUM B. M. V.

NUMERUS 1 - ANNI I

2 Februarii 1924

ROMA (17), VIA DEGLI ASTALLI, 16

Manuscripti instar, ad usum nostrorum tantum

Ad Superiores et Congregationum B. M. V. Moderatores epistola A. R. Patris Nostri.

REVERENDI IN XTO. PATRES:

P. XTI.

Quantum nobis omnibus cordi esse oporteret ut Congregationes Marianae ubique terrarum magis in dies foverentur, mox post conventum Moderatorum Sodalitatum anno 1922 habitum, exposui epistola mea die 16 iulii eiusdem anni ad Praepositos Provinciarum data (1), qua nuntiavi quoque Secretariatum centrale et internationalem Romae condendum esse, ad vitam et vigorem Congregationum omni qua par est cura alendum et promovendum. Re cum Provinciarum Praepositis bene perpensa ac difficultatibus quibusdam superatis, nunc demum Deo favente officium illud generale constituere licuit, cui moderando P. Adalbertum Bangha (Prov. Hungariae) prae feci.

Quod quidem hodie vobiscum omnibus, Reverendi Patres, et praesertim cum Congregationum nostrarum Directoribus communicans, spe simul et laetitia haud mediocribus afficior. Est enim Congregatio Mariana ex illis operibus, quae cum Societati nostrae ab ipso fere eius exordio maxime erant et adhuc sunt propria, tum nostris temporibus plurimum ad Dei gloriam, Ecclesiae decus, salutem animarum conferre possunt; ex alia vero parte diu desiderabatur, ut talis Secretariatus institueretur, per quem et Congregationibus et earum Directoribus non parum utilitatis eventurum esse merito speramus.

Eiusmodi enim institutio etsi nulla polleat in singulas Sodalitates iurisdictione, tamen, sicut etiam in aliis consociationum foederibus cernitur, quasi fons ac origo novae vitae et vigoris esse solet, vinculumque commune unitatis et mutuae necessitudinis, quo in languentes forte coetus novus sucus infunditur; in iis vero qui virent praeter ramos iam florentes novi etiam surculi propagantur, uberioribus fructibus onusti.

Munus igitur Secretariatus nostri centralis, ut vel ipso nomine indicatur, id erit, ut Congregationes Marianas, nostras primum, dein etiam alias, si quae eius ope uti velint, in bene coeptis confirmet, foveat, adjuvet; ut novis coetibus instituendis provideat; ut sit centrum quoddam informationis quo recurrere possint Sodalitates, si quae oriantur sive de gubernandi sive de operandi ratione difficultates vel dubitationes; ut sit vinculum coniunctionis et iuvaminis mutui quo et Directores et per hos singulae Marianae familiae arctius inter sese connectantur; ut denique nuntiis eorum, quae in diversis locis egregie peraguntur, ultro citroque perlatis penitior singularum Sodalitatum notitia diffundatur, omnesque ad nobilem aemulationem stimulentur.

Quos fines ut melius attingat, Secretariatus ille utetur praeter litterarum commercia libellis

(1) *Act. Rom.* III (1922), 446-454.

edendis, tam periodicis, quos vocant, quam aliis, quibus natura et genuina Sodalitatis ratio magis innotescant. Illius etiam erit parare Congressum ex cunctis nationibus anno proximo in Urbem cogendum, quem omnes nostrae Congregationes, quantum fieri potest, ut suum considerent.

Vehementer autem desidero, ne tam Secretariatus generalis, quam qui in singulis Provinciis vel regionibus instituantur Secretariatus Congregationum regionales vel nationales ea potissimum intendant quae specie quadam et splendore hominum admirationem excitant, verum ut potius spiritui genuino Congregationum et vigori interno promovendo, utique per media etiam externa, prospiciant. Id enim nobis semper ob oculos ponendum est, Congregationes nostras optimorum catholicorum et selectorum agmina esse oportere, quae supernaturali et apostolico spiritu instructa, nobiscum, suo gradu et ordine, cooperentur ad maius illud et universalius bonum, quod in divino obsequio et animarum salute procurandis S. Pater Ignatius in omnibus suis coeptis semper intendebat.

Itaque enixe vos omnes rogo et hortor, Reverendi Patres, ut cum Secretariatu hoc centrali animo fraterno laborem conferatis eumque etiam ex vestra parte adiuvetis, ea praesertim libenter praestando, quae ephemeride parva ab illo edenda petentur et proponentur. Incumbamus porro omnes pro nostro in Beatam Dei Matrem studio, ac pro amore quo traditum nobis a maioribus insigne hoc patrimonium custodire gestimus, incumbamus, inquam, in id, ut Congregationes nostrae ubique terrarum floreant, reliquisque Congregationibus, quae ab externis sacerdotibus reguntur, exemplo et imitationi sint; ubi vero ab antiquo splendore deciderunt, in pristinum nitorem restituantur.

Laboribus nostris omnibus in hac praeclara palaestra susceptis et suscipiendis cum Prole pia benedicat Beatissima Virgo, cuius honori Congregationes nostrae totae addictae sunt ac consecratae. Commendo me sanctis Sacrificiis.

Vestrum omnium servus in Xto.

WLODIMIRUS LEDÓCHOWSKI

Praep. Gen. Soc. Iesu.

Romae, die 25 ianuarii 1924.

INTRODUCTIO

Quid sibi « ACIES ORDINATA » velit?

Ecce, Reverendi Patres, primus novae ac modestissimae ephemeridis fasciculus. Quid sibi velit, brevissime prae ceteris explicandum est.

Omnibus Vobis constat Patrem Nostrum Generalem multum deflare sortem illam quam Congregationes Marianae multis in locis nactae sint, ita ut aliquando vix vivant, vel certe nequaquam eos fructus edant, quae a tali tantoque opere, nostrae Societati tam proprio, tantaque laude aliquando fruente, iure postulentur. Constat etiam Patrem Nostrum enixe desiderare, ut praeclaro huic Congregationum Marianarum operi pristinus ille vigor ubique terrarum restituatur. Epistolam recentem Patris Nostri de hac re agentem fasciculo huic praeifiximus. Ad eundem finem melius obtinendum Pater Noster anno 1922 delectos ex singulis Provinciis Patres Romam accersivit, Marianarum Congregationum Directores, quibuscum viam ac rationem discuteret efficiendi, ut Marianarum Sodalitatum usus rectaque gubernatio in universa Societate refloresceret. Disceptatione per triduum protracta id consilii prae ceteris praevaluit, *statuendum*

Romae esse officium quoddam centrale, cui moderno vocabulo Secretariatui Generali esset nomen, quo Congregationes nostrae foverentur et juvantur.

Visum igitur Patri Nostro est Secretariatum hunc generalem erigere, mihiq; ut officio Secretarii fungerer iniunxit. Placuit porro Patri Nostro, ut etiam *folia statis temporibus impressa* periodice prodirent, quibus quaestiones illae practico quodam modo tractarentur, quae Congregationum tam naturam quam vitam sive internam sive externam respicerent. Sperat Pater Noster multum inde oriturum esse emolumenti ac fore, ut aucta Congregationum nostrarum tum vigore tum inter se cooperatione, acies exsurgat bene ordinata Sodalium B. M. V. ad proelianda nostris his temporibus proelia Domini.

Vobis igitur, RR. PP., Virginearum cohortium tribunis ac primipilis, « *Acies Ordinata* », seu ephemeris Directoribus Congregationum nostrarum destinata, primam dicit salutem. Velitis eam, quaeso, benigne accipere, neve ei amorem vestrum aut studium negaveritis! Praesul quidam Ecclesiae nuper dixit, mirari se, quod non multo magis Iesuitae, phalanx illa Ecclesiae princeps, uterentur vi illa singulari organisationi eorum insita et influxu, quem per Congregationes Marianas in Catholicorum optimos ha-

berent; mirari se porro ait, quod Societas nostra, quasi vix esset roboris sui ipsius conscia, vitam et organisationem catholicam non iam dudum per Marianorum coetuum Sodales funditus reconstruxisset. Reapse, quid non efficere possemus, si simul cum tam multis fervidis Catholicis, sed bene educatis et organisatis, in toto mundo tamquam Mariana quaedam « acies ordinata », hostibus Christi terribiles in unitum quoddam agmen prosiliremus! Quomodo totus ille, ut dicitur, apostolatus laicus reorganisari posset, si Congregationes bene suos Sodales ad vitam vere spiritualem atque ad zelum animarum vere ardentem efformarent, eosque dein idem volentes, idem dicentes in agmen deducerent! At ubi vel de principalioribus armis, uti Congregationes sunt Marianae, ne inter nos quidem ipsos semper convenit, quid mirum, quod nonnumquam etiam coetus et Sodalitates nostrae tamquam regnum sunt in seipso divisum atque inimicis non terrorem sed risum movent.

Ephemeris nostra, quantumcumque parva et debilis, ad id Vobis, RR. PP., offertur, ut ea uti velitis tamquam vestra et tamquam organo, quo sua quisque de Congregatione Mariana sensa, vota, consiliaque in medium proferat. Sit ephemeris ad instar vinculi, quo uniamur, quo alter alterum iuvemus, experientias nostras, desideria, dubia, aliis fraterne proponamus, et quae unusquisque nostrum utilissima et optima esse invenerit Congregationibus regendis, ea omnibus fraterne aperiat.

De materia ephemeridis.

Materia ephemeridis haec fere esse poterit:

Primo loco offerri possunt quaestiones potius theoreticae vel dubia circa *principia* ipsa Congregationis versantes. (E. g. quaestio, num ad essentiam Congregationis pertineat habere externa opera? Vel: de iure proprietatis in Congregatione. Vel: de relatione inter Congregationes adolescentium et Associationes Iuventutis Catholicae etc.)

Secundo loco agere et dilucidare poterimus quaestiones *ad praxin gubernandae Congregationis* pertinentes. (E. g. de modo formandi bonos Directores tum Nostros, tum externos; de modo propagandi ideam ipsam et defendendi genuinum conceptum Congregationis; de peculiaribus adminiculis Congregationis in Collegiis nostris; de procuranda perseverantia Sodalium nostrorum, praesertim adolescentium ex Collegiis egredientium; de modo difficultates quasdam vitandi; de modo facili bene parandi conventum, allocutionem, sectiones, academias; de operibus pietatis et apostolatus in Congregatione; de congressibus habendis inter Directores et ipsos Sodales etc.)

Tertio loco utile valde videtur exhibere *nuncios seu relationes chronicas* sive omnium Congregationum alicuius loci vel provinciae, sive etiam singularum Congregationum, ut quae a singulis laudabiliter geruntur

quave ratione finem duplicem Congregationum assequi conentur, ea etiam aliis ad aedificationem et imitationem vel certe ad instructionem servire possint.

Praeterea aliquando *supplementa* separatis foliis impressa fasciculis addere cogitamus, quae lectoribus praecipue iucunda fore speramus quaeque ad id apta sint oportebit, ut usui permanenti et immediate practico sint Directoribus nostris, sive materiam eis praebendo tum allocutionum, tum rerum pro sectionibus et academiis utilium, sive documenta necessaria, litteraturam et similia. Supplementa ista inscribentur: « *Silva Mariana* » et ita disponentur, ut facile ordinari possint, sicut solent generatim « silvae rerum », quae vocantur.

Cooperatio communis.

Cum ephemeris nostra et ipse etiam Secretariatus non docere velit, sed doceri et communis cooperationis esse vinculum, gratissimum semper editori erit, si RR. PP. ephemeridis lectores *non tantum libere sua desideria, consilia, suggestiones ipsi nunciaverint*, sed etiam in ephemeride conscribenda *proprie collaborare* velint, ut folia nostra quam optime omnium nostrum votis et necessitatibus respondeant. Rogat igitur humillime editor peritos praesertim in regendis Congregationibus Patres, velint *brevioribus articulis* et praesertim *nunciis mittendis* de vita et activitate Congregationum ephemeridi nostrae succurrere. Quae quidem ut commodius citiusque fiant, qualibet lingua notiore (latina, anglica, gallica, germanica, hispanica, italica) scribi nobis possunt. Sed etiam dubia et quaestiones practicas proponere licebit, praesertim tales quae non unam tantum regionem attinent, sed omnes vel certe complures Congregationes respiciunt. Quae dubia publicabimus, ut qui ex lectoribus velint, suam de illis quaestionibus sententiam dicere possint.

Sit omnibus plena loquendi libertas.

Pro omnibus vel minimis contributionibus et auxiliis gratias habebimus et certe gratias habebit ipsa Beatissima Virgo, cui omnes nos filiali amore hoc apostolatus nostri genus dedicamus.

Obiectio quaedam diluitur.

Mirabitur fortassis quispiam, dicetque novum esse atque ad hanc diem inauditum quid, *ephemeridem fieri pro hominibus ipsius Societatis*. Cui respondemus: rem nequaquam esse novam, nisi forte formam externam respicias. Nam *res* eadem est, quae iam a maioribus nostris, imo ab ipso sancto Parente nostro multum commendata est, scilicet familiare *epistolatum inter Nostros commercium*, quo homines nostri diversis in locis degentes magis inter se unirentur, quaeque alii aliis modis ad divinum obsequium promovendum praestitissent, aedificationis et incitamenti causa nunciarent. Hoc autem etiam typis fieri posse, atque ad ephemeridis instar, docent sive diversarum Provinciarum "Litterae aedificantes", sive alia periodica ad Collegia spectantia in aliquibus Provinciis. Nihil autem obest, quin idem fiat eo, quem indica-

vimus, modo quoad Congregationes Marianas eaque apostolatus opera, quae cum Congregationibus nostris coniuncta sunt vel coniungi possunt. Neque apparet ratio, cur nos renunciare debeamus medio, quod ubique terrarum cum fructu adhibetur, imo necessarium esse ab omnibus consideratur, ubicumque de magna aliqua organisatione in dies melius evolvenda est sermo.

Notae quaedam practicae.

1. Ehemeris interim *solis Nostris* destinatur, sic volente ipso Patre Nostro; sic enim profundius et apertius in singulas quaestiones intrare licebit. Attamen nihil impedit, quominus rebus hic tractatis uti possimus -- salvis prudentiae legibus -- ad dirigendos et consilio iuvandos Directores externos, vel etiam ad scribendos de simili materia articulos. Quod potissimum valet de foliis separatis "*Silva Mariana*" inscriptis, quae nisi expresse aliud notetur, etiam externis communicari poterunt.

2. Ephemeris nostra interim sumptibus communibus sustentabitur; cum tamen sumptus illi, etiam magna parsimonia adhibita, satis magni futuri sint, multa cum gratitudine *elemosynas sponte oblatas* sive a Domibus nostris, sive a singulis Congregationibus accipiemus tum pro ephemeride tum pro ipso Secretariatu sustentando.

3. Mittitur haec ephemeris non solum *Domibus omnibus nostris* communi usui, sed etiam *omnibus Directoribus Nostris nominatim*; unico tamen involucro eis, qui in eadem domo sunt. Ideo autem mittitur singulis Directoribus, ut non tantum in communi recreationis aula folia nostra pervolare, sed ea cum otio in cubiculis suis legere eisque etiam postea tamquam aliqua silva rerum uti possint.

His igitur praefatis opus macte animo aggrediamur in Dei gloriam et Beatissimae Matris honorem!

Iterum iterumque me, Secretariatum, ephemeridemque Vestro amori precibusque, RR. PP., commendando. *Virgineas exite acies lustrare libelli, Prosperet arma bonis Virgo Beata suis!*

Vestrum omnium minimus in C. servus:

ADALBERTUS BANGHA S. I.
Praeses Secret. Congreg. B. M. V.

Ex historia antiqua Sodalitatum

"... Neapoli tam multi ad exsolvenda peccatorum vincula piis Sodalium collocutionibus excitati sunt, ut cum per sacerdotum penuriam tot audiri non possent, Archiepiscopi iussu singulae Religiosorum familiae sacerdotum auxilia supplerent" (Sodalis Parthenius 443).

Fuit anno 1595 Sodalis, "qui vixdum e gravi morbo recreatus, difficillimo anni tempore itineribus per belli licentiam infestis sex leucarum iter nocte confecit, ut tempore Congregationi Divionensi interesset. Quo in genere aliorum quoque studium enituit, qui ex villis ab urbe sepositis quindena et vicena miliaria conficiunt, ne statis diebus a conventu Sodalium Portuensium abesse cogantur. Huc pertinent Neapolitani illi Sodales, qui 30 annorum spatio nunquam a coetu reliquorum, cum convenirent, abfuerunt" (ib. 247).

"Congregatio Equestris Valentina anno uno (1594) liberavit nexu obaeratos (e carcere) trecentos sexaginta sex. Anno post uno 439; tum consequenti 370. Quo etiam anno Hispanenses Sodales plus mille homines e carceris squalore eripuerunt. Gandiae aliquanto post soluti vinculis Sodalium opera ducenti, et iterum centum quinquaginta. Eodem anno a Chuquisaquensibus 130 a vinculis exempti memorantur" (ib. 383).

De utilitate et opportunitate Congregationum hisce temporibus spectatis.

A P. AUGUSTINO GARAGNANI S. I., *Directore Primae Primariae Romanae* (1).

Pauca verba faciam de Congregationibus Beatae Virginis, ut ostendam eas adhuc temporibus nostris utiles et opportunas esse, atque ut simul obiectiones solvam, quae contra Sodalitates opponi solent.

I

Utilitatem igitur Sodalitatum hoc praesenti tempore probant iteratae commendationes quae Societati universae tum per postremos Patres Generales tum per decreta Congregationum factae sunt; probat existimatio quam de Congregationibus etiam in praesenti habent eximii viri hierarchiae ecclesiasticae et laicatus catholici; existimatio quam habuerunt erga Congregationem Summi Pontifices Pius X, Benedictus XV, habetque imprimis Pius XI, qui, cum in conspectu et de usu certior factus sit et in Polonia et Mediolani de Congregationibus et earum natura, optime est erga eas affectus et eas paterna benevolentia complectitur (2); denique probant optimi fructus quos Sodalitates pluribus in nationibus gignunt, ubi bene reguntur et earum nativa indoles exprimitur. Si non ubique hi fructus habentur, potius quam ex defectu associationis ex ea re pendet, quod natura Congregationum vel non satis cognoscitur vel non efficaciter urgetur.

Haec eadem opportunitas facile consabit, si proprias Sodalitatum specificas notas inspexerimus in relatione ad exigentias nostrorum temporum. Eas ad quinque revocare placet.

1. Et primo quidem sunt Sodalitates *organismi religiosi* ad singulas hominum aetates et ad singulas societatis classes bene aptati, in quibus iura auctoritatis et libertatis perbelle consociantur et temperantur. Sunt praeterea organismi selecti, qui non omnes indiscriminatim fideles admittunt, sed tantummodo eos qui spem faciunt altioris in spiritu progressus. Iamvero organisatio fidelium iuxta aetatem et classem est quam maxime nostrae aetati consentanea et in moribus Ecclesiae recepta. Immo fere dixerim complures associationes et institutiones catholicas recentes pluribus in locis imitatas esse Congregationem Marianam vel certe a Congregationibus spiritum mutuasae. Methodus autem selectionis hodiedum placet

(1) Lecta haec lucubratio est in conventu Nostrorum Romano die 16 Dec. 1923. De hoc conventu vide infra.

(2) Ipse Summus Pontifex Pius XI Mediolani duas Congregationes per complures annos dirigebat. — Ed.

et viget, ut videri potest in novis institutis quae pro coetibus delectis instaurantur.

2. Idem evincitur *fine* Sodalitatum, qui alius non est nisi perfectio christiana Sodalitatis et perfecta efformatio conscientiae integre catholicae et apostolicae. Sanctus Benedictus monasteria appellabat « scholas dominici servitii »; at idem servata proportionem de Sodalitatibus dici potest. Sunt enim coenacula non solum pietatis sed omnium virtutum palaestrae, in quibus mens et character ad Evangelii normam educantur.

Porro huius efformationis necessitas ab omnibus hodie sentitur; nihil fere dixeris in praesenti tantum mentes et corda allicere, quantum id quod vere facit ad spiritualis vitae profectum. Unaquaeque associatio eo magis attrahit quo ferventiori spiritu florescit. Quisnam aptior campus ad promovendas Sodalitates nostras?

3. Nec minus respondet nostrae aetati *indoles apostolica* Congregationum; est enim de earum essentia, ut non solum efformet christianos pios, sed etiam zelo animarum ferventes, qui operam conferant apostolatu laico. Quod genus apostolatus quantopere sit cordi Ecclesiae et quantopere respondeat necessitatibus modernis, omnes probe novimus, qui vidimus postremos Pontifices illum quam maxime commendare atque nuperrime in Pii XI Litteris Encyclicis « Ubi arcano » illud celeberrimum audimus: procul dubio apostolatum laicum necessarium esse et in praecipuis sacri pastoris officiis positum.

4. Addo notas *marianam simul et eucharisticam* nostrarum Sodalitatum, quae maxime eas hoc tempore commendant, ita ut ipsis ad amussim quadrare videatur elogium, quod in citatis encyclicis Pius XI tribuebat « Sodalitatibus iuvenum et numero auctis et pietate in Beatam Virginem atque in sacram praesertim Eucharistiam singulari, cum eximia fidei, castimoniae, interque ipsos veluti fraternae benevolentiae laude coniuncta ». En Congregationes nostrae, marianae simul et eucharisticae! De earum marianitati (sit venia verbo) non est ambigendum, et haec est nota dulcissima, simul et in praesenti urgenda, cum tantum urgeat et morum integritatem promoveri et solatium christianis inter crescentes vitae aerumnas praebere. Sed etiam addere volui notam eucharisticam nostrarum Sodalitatum, quia revera censeo etiam in hac parte nihil magis desiderari posse, cum et frequentia eucharisticae dapis et ardor in provehendis eucharisticis operibus quam maxime in nostris Sodalitatibus floreat, quippe quae Sodales per Mariam ad Iesum accedere iubeant.

5. Unum addere liceat. Multis in locis necessitas urget excitandi et excolendi *vocationes sacerdotales et religiosas*. Sunt autem Sodalitates Marianae, propter pientissimam indolem, vocationum veluti seminaria; quod probatur historia antiqua et recente. Notandum est esse Provincias in quibus plures Novitii

accipiantur a Congregationibus quam ab ipsis Collegiis.

Congregationes igitur ut organismi selecti, ut coenacula vitae spiritualis, ut apostolatus palaestrae, ut coetus mariani simul et eucharistici, ut vocationum seminaria, sunt etiam nostris temporibus utiles et opportuna.

II

Scio equidem multas obiectiones proponi solere contra Congregationes nostras, quae ad haec capita revocari possunt:

1. « Congregationes passim existimantur unice institutae *pro pueris, pro puellis et feminis*, non autem pro iuvenibus et viris; adnumerantur aliis confraternitatibus piis, quae videntur suum iam tempus fecisse atque non amplius posse homines allicere; irriti videntur conatus, quos ad Sodalitates elevandas facturi sumus ».

Respondeo: praeiudicium hoc oriri ex ignorata natura et historia antiqua et moderna Congregationum; quare ut mihi videtur, urget quam maxime publicatio et diffusio librorum et praesertim opusculorum, quibus historia et indoles Sodalitatum illustrantur. Hoc idem faciunt aliarum associationum promotores, hoc idem et nos facere debemus; secus praeiudicium praevalebit et evadet opinio publica. Facillime ostendere possumus Congregationes Marianas imprimis iuventuti masculinae et viris institutas esse, perque ipsos efficacem socialem influxum insignem potissimum exercuisse; earum indolem veluti mediam esse inter ordines religiosos et associationes laicas; et quocumque tempore et loco bene directae fuerint, etiam iuvenibus virisque arrisisse atque etiam nunc arridere. Cum igitur magis innotuerit Sodalitates esse coetus hominibus cuiusque aetatis et eruditionis accommodatos, sperare possumus fore ut etiam inter viros et iuvenes ubique magis floreat.

2. « Congregationes *non efformant characteres fortes*, catholicos integros; foveant pietatem, ut ita dicam, formalisticam quae non alte insidet in animis nec totam vitam profunde informat; cum detineant Sodales in segregatis atque absconditis sacellis, eos non adducunt ad pugnam contra respectum humanum, immo interdum accidit, ut Sodalitatis qui prius sacellum frequentabat, adultus Congregatione relicta non amplius ecclesiam adeat. Non efficaciter praeparant sua membra ad vitam socialem christianam; unde habentur Congregati qui in vita privata pii videntur, vel certe adolescentes ferventes videbantur, in vita publica autem postea multum recedunt a genuino sensu catholico ».

Respondeo: hos graves defectus accidere in Congregationibus quae aut apto Directore carent aut non

diriguntur iuxta earum naturam, non autem ex interna associationis defectu. Certe si Congregatio nihil aliud est quam associatio quae praebeat aliquibus pueris in sacello quodam occasionem audiendi sacrum et concinendi officium B. Virginis diebus festis; si ii Directores deputantur qui ad alia munera inepti sint, nihil mirum si Congregatio bono fructu caret. At si Sodalitas fit coenaculum verae et solidae pietatis, schola et palaestra virtutis et apostolici zeli, si in ea principium selectionis urgetur, si Directores patres sunt et educatores animarum, defectus qui obiiciuntur erunt merae calumniae.

Quare omnino necessarium videtur, ut Directores rite praeparentur et efformentur. Ad id conducet si, ut iam Pater Noster monuit, in domibus studiorum nostrorum Scholasticorum sint *academiae* vel saltem cursus lectionum in tertia probatione de Congregationibus et si in Provinciis fiant *conventus Directorum*, qui collatis consiliis in suo munere adimplendo sese adiuvent.

3. « Congregationes, cum omnino regantur auctoritate P. Directoris, non promovent spiritum illum *initiativae et responsabilitatis* propriarum actionum, qui tantopere necessarius est hodie in omni actione sociali ».

Respondeo : bene cohaerere posse in Sodalitate paternam auctoritatem Directoris cum quadam libertate Sodalium in proponendo et in agendo. Nolit Director omnia ipse facere, sed potius curet ut Sodales ipsimet laborent per sectiones loco et tempori congruas. Si adiuncta alicubi non permittunt, ut Sodalitas qua talis actionem socialem exerceat, existimo Congregationes Marianas multum tamen conferre etiam ad actionem socialem, efformando nimirum conscientias perfecte christianas et apostolicas, sine quibus deest internus vigor in actione sociali.

4. Sunt qui obiiciant Congregationes nostras avertere et distrahere fideles a *paroecia et ab actione catholica*.

Haec difficultas nulla est, si Congregatio erecta est in ipsa paroecia; si vero interparochialis sit et a Nostris dirigatur, existimo maiorem habendam esse rationem tum paroeciae tum associationum catholicarum bonumque esse ut P. Director cum parochis et actionis catholicae praesidibus amice cohaereat. Promovendus erit ex utraque parte spiritus benevolentiae et conciliationis, ut Parochi et praesides associationum libenter videant suos fideles vel sodales in Congregationibus nostris formationem perfectiorem haurire; Nostri autem libenter et genere Sodales cedant, ubi maior Dei gloria effulget, operibus parochialibus et actionis catholicae.

5. « Cum aliae associationes et institutiones ortae sint *magis modernae* et tempori accomodatae et ab

Ecclesia commendatae, praestat ut Congregationes illis locum suum cedant vel in illas se transforment atque Nostri se totos dedant illis promovendis ».

Respondeo : Non negamus novis illis institutionibus aliquas difficultates nobis opponi; non tamen animo despondendum, nec Sodalitates nostrae relinquendae, quibus favent historia saeculorum, praesens quoque experientia compluribus in locis, ubicumque Sodalitates bene reguntur, iteratae approbationes Ecclesiae et illa ad tempora nostra accomodatio quam supra diximus.

Profecto alii ordines religiosi suas traditionales institutiones non derelinquunt propter mutata tempora; sic et nobis licet, imo officium est opera nostra non relinquere, sed novam eis vim et decus addere. Habent enim suam propriam indolem ab aliis associationibus vere distinctam et simul huiusmodi sunt, qualis Societas nostra a qua promanant, ut omnibus temporum locorum hominumque adiunctis se possint accommodare et cum omnibus aliis institutionibus harmonice cohaerere; dummodo sint in Directoribus tum cognitio intimarum exigentiarum conscientiae modernae, tum prudentia, tactus, erga alios benevolentia, animi demissio cum sincera aestimatione operum illorum quae ab aliis fiunt. Sic v. g. promovebit Director in Sodalitate vitam liturgicam, fervorem missionarium, apostolatam catechismi etc., quae tantopere hodie animos multorum percellunt.

Ceterum difficultas fortasse maior apparet quam revera est. Ager apostolatus latissime patet; est locus amplus omnibus; sunt etiam satis multi, Deo favente, bene affecti erga opera nostra, si vere iuxta eorum naturam et spiritum fiunt. Sic v. g. in Italia constat eos qui dirigunt Actionem Catholicam magni aestimare Congregationes ex quibus optima membra accepturos se sperant pro suis associationibus.

Postremo mihi addere liceat, Congregationibus nostris imitandas esse novas associationes quoad *tendentiam foederativam*. Verum est obstare quasdam difficultates satis graves, sed existimo serio nobis adlaborandum esse, ut illae vincantur et ita etiam Sodalitates habeant suas foederationes regionales, nationales, internationalem. Id fieri poterit sive a Nostris Praesidibus foederando Congregationes a Nostris rectas et ad foederationem invitando alienas Congregationes; sive ex aequo a Nostris simul et ab externis convenientibus ad foederationem constituendam, Praesidibus electis vel ab ipsis Directoribus vel ab Auctoritate Ecclesiastica.

Ut igitur omnia paucis verbis complectar: obiectionibus omnibus quae contra Sodalitates opponuntur satisfiet, si historia et natura Congregationum melius notae fuerint, si ab aptioribus Directoribus, qui mature efformandi erunt, Sodalitates plenius et profundius iuxta earum naturam directae fuerint, si ad exigentias nostrorum temporum et ad collabora-

tionem cum aliis institutionibus adaptatae fuerint et si arctiori vinculo inter se coniungi eis contigerit.

Et ita dulcissima spes affulget, fore ut Sodalitates Marianae, tot tantisque triumphis historia teste divites, novis sanctae simul et operosae vitae laureis frontem Deiparae et Ecclesiae exornent.

Elenchus Patrum

quibus cura de Congregationibus B. M. V. in singulis Provinciis specialiore modo demandata est.

Assistentia Italiae:

- Provincia *Romana*: P. Ios. *Quirico*, Via del Seminario 120, Roma (19).
 „ *Neapolitana*: P. Ioan. *Aromatisi*, Via S. Sebastiano 48-H, Napoli.
 „ *Sicula*: P. Dom. *Prestifilippo*, Collegio Pio X, Piazza Cairoli, Messina.
 „ *Taurinensis*: P. Marc. *Pesso*, Via Arcivescovado 9, Torino (1).
 „ *Veneta*: P. Ambr. *Fiocchi*, Via Roma 21, Trento.

Assistentia Germaniae:

- Prov. *Austriacae*: P. Georg. *Harrasser*, Canisianum, Innsbruck; P. Ios. *Finster*, IX/4 Canisiushausgasse 16, Wien.
 „ *Cechoslovaca*: P. Ios. *Lepka*, Jecná 2, Praha (II).
 „ *Germaniae Inf.*: P. Henr. *Horstmann*, Augustastr. 18, Düsseldorf; P. Petr. *Mischler*, Meinolfusstr. 10, Bochum (Westfalen).
 „ *Germaniae Super.*: P. Ant. *Dantscher*, Kaulbachstr. 31 Gh., München; P. Mart. *Manuwald*, ibidem.
 „ *Hungariae*: P. Leop. *Fiedler*, VIII, Mária-u. 25, Budapest.
 „ *Jugoslaviae*: P. Ant. *Alfirevic*, Palmotic 33, Zagreb (I).
 „ *Neerlandiae*: P. Iac. *Mulders*, Retraitenhuis Loyola, Vught (N.B.).
 „ *Poloniae*: P. Ioan. *Rostworowski*, Kopernika 26, Kraków.

Assistentia Galliae:

- Prov. *Campaniae*: P. Aem. *Villaret*, rue Chevalier de la Barre 1, Dijon (Côte d'Or).
 „ *Franciae*: P. Alanus *de Becdelièvre*, rue de Grenelle 42, Paris (VII).
 „ *Lugdunensis*: P. Ioan. *Bremont*, 8 Place Ampère, Lyon.
 „ *Tolosana* (interim): R. P. Edm. *Rouffiac*, 3 rue Tolosane, Toulouse.

Assistentia Hispaniae:

- Prov. *Araconiae*: P. Emm. *Verges*, Apartado 143, Barcelona.
 „ *Argentino-Chilensis*: pro Chile: P. Franc. *Correa*,

Colegio de San Ignacio, Alonso Ovalle 1452, Casilla 597. Santiago (Chile); pro Argentina: P. Phil. *Lerida*, Colegio del Salvador, Callao 542, Buenos Aires.

Prov. *Castiliae*: P. Ioan. *Legendio*, Apart. 1, Bilbao.

- „ *Legionensis*: P. Gulielm. *Santa Romana*, Ruiz Hernandez 12. Valladolid.
 „ *Lusitaniae*: P. Rud. *Sarreira*, Monasterio de la S.ta Maria Oya, Tuy, Spagna.
 „ *Mexicana*: P. Ios. *Cornaglia*, 2. Luis Moya 31, México, D. F.
 „ *Toletana*: P. Petr. *Ayala*, Zorrilla 1, Madrid (14).

Assistentia Angliae:

- Prov. *Angliae*: P. Ios. M. *Bampton*, 114 Mount St., London W 1.
 „ *Belgica*: P. Ios. *Rutten*, rue de l'Équerre 10, Bruges.
 „ *Canadensis*: pro Gallis: P. Alois. *Boncompain*, l'Immaculée Conception, Rue Rachel, Montréal; P. Sam. *Lemay*, 14 rue Dauphine, Québec; pro Anglis: P. Gul. *Hingston*, Loyola College. Sherbrooke St., West, Montreal.
 „ *Hiberniae*: P. Franc. *Browne*, St. Francis Xavier's Corner St., Dublin.

Assistentia Americae:

- Prov. *Californiae*: P. Gul. *Boland*, University of Santa Clara, Santa Clara, Cal.
 „ *Marylandiae-Neoebor*: P. Franc. M. *Connor*, St. Francis Xavier's, 30 West 16th St., New York City.
 „ *Missouriana*: P. Edu. *Garesché*, Loyola University. Loyola Ave. & Sheridan Road, Chicago, Ill.
 „ *Neoaurelianensis*: P. Ioan. *Foulkes*, Loyola University, 6363 St. Charles Ave., New Orleans, La.

Promotoris Congregationum est in unaquaque Provincia 1) ipsos Patres Directores adiuvere in Congregationibus regendis et fovendis; 2) genuinum conceptum Congregationum rectumque eas regendi modum etiam apud Directores externos promovere; 3) res communes omnium Congregationum eiusdem Provinciae curare.

QUAESTIONES PRACTICAE

1. De transitu Sodalium ex una Congregatione in aliam in Collegiis nostris. Interrogat aliquis Pater: In nostro Collegio pro singulis divisionibus Convictorum singulae adsunt Congregationes. Iam adolescentes ex una divisione in alteram ascendentes debent novis probationibus subiici, ut in novam Congregationem (scl. superioris divisionis) assumi possint?

Respondendum videtur: Solutio quaestionis habetur in regula 24 P. Wernz, ubi probatio Candidatorum suscipiendorum praescribitur, sed deinde additur: « Qui ex alia Congregatione venit, potest statim admitti, si litteras patentes praebet a Directore Sodalitatis unde venit signatas, in quibus testimonium fertur morum ipsius bonorum et ordinarie praesentiae in exercitationibus illius Sodalitatis. Qui non venit directe ab alia Sodalitate, quamvis antea Sodalitatis

fuerit, probationem subibit magis vel minus longam iudicio Directoris». Adolescentes ex una divisione in aliam ascendentes, ut in casu, iure aequiparantur ex alio loco advenientibus. In eodem autem Collegio non solent generatim testimonia scripta aut litterae patentes dari, sed Directores inter se ore rem componunt. Cum tamen altior illa Congregatio in quam transitus fit, ordinarie sit Congregatio numero alia quam illa, quae relinquitur, transeuntes in illam vere *suscipi* debent, ut valide fiant membra altioris Congregationis. Ad validam autem susceptionem requiritur formalis voluntas externo aliquo signo manifestata tum suscipiendi in Directore, tum acceptandi susceptionem in Sodali (reg. 28). Neque obediret sensui regulae, qui omnes indiscriminatim in Congregationem altioris divisionis sine ulla inquisitione acciperet, qui ex alia divisione veniunt et in ea Congregationi adscripti fuerunt.

2. De ritu admissionis etiam ad transgredientes Sodalitatem adaptando. *Scribit Pater quidam*: Formulae rituales in admissione usitatae nihil habent pro renovatione admissionis quoad *transgredientes ex una Congregatione in aliam*. Nos morem induximus, ut cum quis ex alia Sodalitate ad nos veniat, antequam accipiat numisma Congregationis nostrae, renovet suam consecrationem et etiam subscribat eidem in libro nostrae Congregationis, in quo etiam defigimus semper imaginem photographica cuiusvis Sodalitatis. Non puto morem hunc reprobandum esse, imo tali casui in ipsa formula rituali admissionis providendum esse opinor.

Respondendum videtur: Ille mos tantum abest ut reprobandus sit, ut etiam aliis in regionibus satis communiter adhibeatur, renovandi scilicet consecrationem ante admissionem in novam Congregationem. (Subscriptio et imaginis photographicae conservatio solum localis usus est). Formulae rituales speciatim non respiciunt transgredientes, sed possunt fere ut sunt adhiberi etiam pro illis. Vocantur transgredientes *post* recens assumendos ad altare a Secretario, post illos renovant consecrationem et post illos accedunt singuli ad Directorem sedentem, qui eis numisma eorum antiquum novae vitae annexum (scilicet vitae in nova hac Congregatione adhibitae) eis tradit nihil dicendo; neque eis diploma admissionis dat. Si alibi alii ritus habentur, utile erit de illo Secretariatum generalem certiore reddere, ut ratio omnium morum legitimorum haberi possit in conficiendo Manuali Directorum Congregationis. Res per se non est tanti momenti, sed pertinet ad ordinem servandum, a quo res magnae in Congregatione dependent.

3. Quomodo congressus regionales Congregationum institui possint. Cum multis in locis errores circa indolem et finem Congregationis irrepserint et etiam aliquando ipsa Congregationis idea apud multos obfuscata sit, suaderi potest, ut congressus aliqui regionales talibus in locis instituantur. Nam congressus generatim amantur ab hominibus, praesertim quia etiam tamquam aliquae excursions habentur; ubi primum tamen in talibus congressibus res bonae et bene expositae sunt, haerebunt mentibus et res in meliorem condicionem paulatim verti poterunt. Fervor quoque et enthusiasmus facile incitantur orationibus bene praeparatis et sollemnitate aliqua occasione talis congressus instituta, e. g. communionem generali vel academia aliqua. Subjicimus hic schema quoddam talis congressus; ad instar exempli tantum; res enim

in diversis locis diversa ratione institui possunt. Hoc autumno Temuci, in regione Chilensi, talis congressus habitus est cum magna sollemnitate et eximio fructu; item mense augusto Labaci in Slovenia etc.

1. Constituitur *commissio* aliqua congressui praeparando. Imprimis aliqui Directores zelosi et periti convenient et res majoris momenti inter se componant. Dein maior aliqua commissio constituitur praeparatoria, in qua praestat habere nomina aliqua insignium virorum saecularium (sodalium) et ecclesiasticorum (episcoporum); anima tamen et «spiritus rector» commissionis sit, quantum fieri potest, aliquis e Nostris.

2. Fiunt *invitationes* cum programme impresso, adhibita forma gratiosa, cum imagine B. Virginis etc. Mittuntur invitationes ad singulas Congregationes totius illius regionis, speciali epistula data ad Directores et ad Episcopos, ut rem ex sua parte promovere velint. Si opus est, constituitur specialis commissio ex Sodalibus ipsis, qui pro advenientibus domicilia in urbe illa procurent.

3. Congressus incipit *communione generali* omnium advenientium, cum brevissima allocutione. Missa ab aliquo Episcopo dicitur, pluribus Praelatis s. communionem distribuentibus. In fine missae hymnus Congregationis ab omnibus cantatur.

4. Ante meridiem habentur *speciales conventus*: a) virorum, b) iuvenum, c) mulierum, d) virginum; fortasse etiam e) Directorum; nisi coetus Directorum iam pridie vespere convenerit. Singulis coetibus aliquis e primariis praesidet, Directoribus aliquis praelatus. Agendum in singulis coetibus de specialibus illius classis officiis; e. g. in quid Sodales viri, in quid iuvenes etc. peculiariter intendere debeant.

Conventus Directorum tractare poterit de his vel similibus rebus:

- a) De dotibus boni Directoris.
  - b) De principio selectionis in admittendis et retinendis candidatis.
  - c) De allocutione seu exhortatione a Directore facienda (modus, materia etc.), vel de modo Sodales in spiritu formandi.
  - d) De movo agendi cum Consilio.
  - e) De relatione ad alias associationes.
  - f) De sectionibus et operibus Congregationis etc.
5. Post meridiem possunt pergere in discussionibus coetuum, vel etiam potest citius haberi (circa h. 4) *generalis conventus* omnium Sodalium, hoc fere modo:

- a) Cantatur hymnus Marianus.
- b) Praeses breviter alloquitur omnes, loquendo e. g. de opportunitate Congregationum Marianarum nostris praesertim diebus.
- c) Orator sodalis (si fieri potest, saecularis, auctoritate pollens) agit: de mediis quibus Sodales ad perfectionem vitae Christianae sub vexillo Mariano tendere possint. (Singulae orationes 20 minuta vix excedant).
- d) Alius orator de modo apostolatuum laicorum exercendi disserit, exemplis allatis; vel de modo Congregationem ad novam vitam resuscitandi.
- e) Tertius (e. g. Director aliquis) de opere sectionum dicit, vel de formatione candidatorum, vel de historia Congregationum.
- f) Iuvenis carmen de B. Virgine declamat.
- g) Orator omnium optimus de B. M. Virginis laudibus loquitur et fervide exhortatur omnes ad strenue pugnandum in phalange Mariana.
- h) Cantatur hymnus Congregationis.

6. Vespere habetur *academia* aliqua facilior et amabilis vel etiam devotio sollemnis in ecclesia, cum musica etc.

7. Totum hoc multo melius fieri potest, si conventus non uno die absolvitur, sed *triduo* producitur, mane habitis coetibus specialibus, vespere generatibus. Tum vespere agi potest: primo die de pietate in Congregatione colenda, secundo de apostolatu, tertio de propaganda idea Congregationum et de redintegrandis Congregationibus sopitis. Potest etiam addi ad finem peregrinatio ad aliquod Sanctuarium B. Virginis, vel etiam coena communis ad sanctam laetitiam augendam.

8. *Relatio* de congressu facto ephemeridi Congregationis inserenda est, et iam in congressu commendandum, ut omnes Sodales ephemeridem illam legant et magni faciant.

NOTA: 1. Ne idem a pluribus oratoribus dicatur, bonum est eis summarium aliquod dicendorum ab ipsa commissione praeparatoria tradi vel etiam rogare eos, si fieri potest, ut orationem suam eidem commissioni prius ostendant. Item tempus eis accurate praescribendum est, ne scilicet 20 minuta cum taedio audientium excedant.

2. Utile erit iam in congressibus regionalibus verbum inserere de congressu Congregationum internationali Romae anno 1925 habendo, ut animi iam nunc ad illum praeparantur.

CHRONICA

De Congregationum nostrarum statu actuali.

Relationibus, quae ad congressum Directorum Congregationum anno 1922 Romam missae sunt, id certe evincitur: nullam esse Provinciam, quae suis Congregationibus Marianis careat, ceterum tamen satis magnam esse diversitatem inter singulas regiones et Provincias quoad modum, quo Congregationes Marianaefoveantur. Dum enim in aliquibus Provinciis quasi cardo sint et centrum operum nostrorum, maxime eorum, quae extra collegia se extendunt, in aliis multo minorem locum occupant, imo alicubi vix sunt nisi in collegiis nostris et inter puellas monialium.

Sunt etiam regiones, ubi ipsum iam nomen Sodalitatis Marianaef aliquid puerile et muliebre sonet, cui viri et iuvenes vix adscribi patiantur. In quibusdam regionibus sacerdotes saeculares, imo etiam Episcopi aliquando minus favere Congregationibus dicuntur. Querelae audiuntur, quod aliquando vel ipsi Nostri non admodum magni aestiment Congregationes; querunt etiam multae relationes, quod vix inveniuntur boni Directores, cum etiam nostri PP. iuniores saepe sine ulla instructione praevia ad officium Directoris suscipiendum aggrediantur.

Alia etiam querela est Congregationes saepe nihil aliud esse, quam pias confraternitates ad communiter orandum et sacram communionem communiter sumendam, sine ulla ulteriore activitate. Imo accidit, ut Sodales eiusdem Congregationis ne seipsos quidem inter se noverint, neque Directori singuli noti sint.

Multum deinde conqueruntur alii, multis in locis terram quasi praereptam esse Congregationi ab aliis associationibus, quae a clero saeculari, imo ab Episcopis saepe Congregationi praeferantur.

Evenit etiam illud, ut Congregationis Director omnia per se faciat, neque Sodalibus ullam activitatem relinquat; vel viceversa: ut Director solum quasi capellanus sit Sodalitatis, quae potius ab ipsis Sodalibus regatur, imo apud mulieres non raro a moniali aliqua. Quae omnia id ostendunt, saepe ipsos Directores non satis clare, quid sibi Congregatio Mariana velit, perspicere, aut certe artem dirigendi Congregationes non satis callere.

Longe tamen abesse a vero, qui huiusmodi querelas universales esse et Congregationes nostras fere per orbem terrarum languescere autumaret. Sint Deo laudes, multo maior pars Congregationum nostrarum optime procedit et non paucae inter illas etiam splendide.

Desiderant tamen relationes illae anni illius 1922, ut bonum exemplum splendorum illarum Congregationum omnes etiam reliquae sequantur, et ut ad hunc finem maior communicatio Congregationum nostrarum inter se instituitur. Propterea etiam Secretariatum Centrale fieri vehementer omnes urgebant, quo uniformitas quaedam et cooperatio nostrarum Congregationum melius promoveretur.

Ad propagandam rectam ideam Congregationum atque ad fovendam in dies vitam earum tam internam quam externam duo imprimis media multis in provinciis passim adhibentur, quorum alterum: *ephemerides* sunt Congregationum, alterum vero: *congressus* sodalium et Directorum.

Ephemerides Congregationum habemus in omnibus fere nationibus, maximam partem a Nostri editas. Iam si abstrahas a publicationibus diversorum Collegiorum, quae etiam de Congregationibus Collegiorum passim tractant, duo sunt genera ephemeridum huiusmodi. Primum illud est, in quo materiae diversae tractantur, res dantur utiles et recreativae cuiusvis ordinis, addita tamen aliqua rubrica de Congregationibus Marianis. Alterum genus est, in quo omnes articuli plus minusve de rebus Congregationum Marianarum tractant, modo triplici: 1° *theoretice* (de utilitate, de regulis, de historia, de fine Congregationis, de cultu B. M. V. etc.); 2° *practice* (dando consilia, resolvendo dubia, materiam ministrando e. g. pro consultationibus habendis, pro laboribus sectionum etc.); 3° *chronice* (referendo de rebus gestis singularum Congregationum, tum quoad vitam internam, tum quoad opera apostolica, unde etiam aliae omnes Congregationes has relationes legendo magnum fructum capere possint, tum aedificationis, tum imitationis et experientiae). Hoc alterum genus certe utilius est ad vitam Congregationum vere incitandam et quodammodo dirigendam; sed possunt esse rationes speciales, ob quas aliquando etiam primum genus laudabiliter adhibeatur. Sunt praeterea aliquibus in regionibus ephemerides ipsis Directoribus Congregationum destinatae (in Austria, Neerlandia).

Congressus Congregationum non ubique eodem modo florent, generatim tamen optimos fructus edunt, scilicet propagationis, rectae directionis rectique spiritus in Congregationibus conservandi, aedificationis et entusiasmi, cooperationis et mutuae unionis. His Congressibus Sodalium fere etiam utiliores sunt Congressus vel etiam "cursus" ipsorum Directorum, aliquando usque ad tres dies producti, quibus ipsorum Directorum formatio — quae res est summi momenti — perficitur. Imo in aliquibus Provinciis pro nostris Directoribus tantum congressus interni habiti sunt cum fructu omnino eximio.

Communis videtur esse persuasio optimorum quorumque

e Nostris, Societatem nostram res plane singulares et insignes posse ad Ecclesiae bonum et animarum salutem efficere, si modo omnes Nostri Congregationes Marianas magni faciant, artem eas dirigendi bene calleant eaque strenue utantur ad efformandam aciem bene ordinatam catholicorum primi ordinis, qui et interne sint spiritu vere supernaturali exculsi et ad apostolatam practice exercitati.

Discussio circa Congregationes Marianas

Romae, die 16 Dec. 1923 habita.

Ad finem vergente Congregatione Generali Patres sive Congregati sive alii, qui tum temporis Romae degebant, conveniunt die 16 Decembris vespere hora 5 in Collegio Germanico et Hungarico discussionem aliquam liberam de Congregationibus Marianis inter se instituturi. Praesidebat coetui R. P. Ios. *Filograssi*, Provinciae Romanae Praepositus. Aderant ex PP. Assistentibus 4, e Provincialium ordine 23, alii PP. circiter 60.

P. A. *Garagnani*, Primae Primariae Director, lucubrationem legit de utilitate Congregationum, quam lucubratio nem alio loco ephemeridi nostrae inseruimus. P. A. *Bangha*, Secretarius Congregationum B. M. V., de difficultatibus practicis et de modo iuvandi Congregationes pauca disseruit.

Tum discussionis palaestra est aperta. Sententiae hae potissimum prodierunt:

R. P. CANETE (Praep. prov. Tolet.) ad formandos bonos Directores inter Nostros illud commendat, ut inter scholasticos nostros *Academiae Marianae* instituantur. In sua Provincia florere iam eiusmodi Academiam.

P. GIACOBBI (prov. Calif.): Theoretica formatio Directorum futurorum per Academias non est spernenda. Sed non sufficit. Iuvenes Directores etiam practice instruendi sunt. Ad hunc finem praestat, ut iuniores PP. aliquando a peritis Directoribus in suam Congregationem *invitentur tamquam hospites* et ibi videant, quid et quomodo faciendum sit. Etiam modum Exercitia tradendi simili modo discimus.

R. P. DEVILLERS (Praep. prov. Franc.): Instructio iam *inde a philosophia* apud iuvenes nostros incipienda est. Quod apte fit, si ipse Rector Collegii vel alius Pater aliquot conferentiis ostendit scholasticis, quid Congregatio Mariana sit. Possunt etiam aliqua ex historia Congregationum eis proponi, iuxta opusculum P. Delplace vel aliorum. Sed certe tempestive attentio iuvenum nostrorum ad hoc opus tam eximium excitanda est.

R. P. LLUSSA (Praep. prov. Argent.-Chil.): Imo *in ipso novitiatu* bonum est loqui de Congregatione Mariana et illud imprimis inculcare, neminem esse posse bonum Directorem, qui non sit homo multum supernaturalis. Aliquando novitii catechesim tradendo pueris Congregationem commendare possunt.

P. THIBAUT (prov. Belg.): Potissimum tamen in *tertia probatione* instruendi sunt novi Directores de Congregatione Mariana, sive a P. Instructore ipso, sive etiam a peritis hac in materia Patribus, ad hunc finem advocatis.

P. FOIJOLS (prov. Lugd.): Apud nos saepe fit, ut Patres, qui Directores sunt Congregationum, itinerando per domum

tertia probationis transeuntes, instructionem dent tertianis de ista re, practice omnino. Imo etiam *inter PP. tertiae probationis sunt semper aliqui*, qui iam munere tali Directoris functi sunt, maxime in Collegiis.

P. QUIRICO (prov. Taurin.): Curandum est, ut non tantum Nostri, sed *etiam sacerdotes saeculares* (qui plures Congregationes dirigunt, quam Nostri) bene de moderandis Congregationibus edoceantur. Ad hunc finem utile est institui, ut dicunt, *hebdomadas* Directorum Congregationis, cum instructionibus et discussionibus. — Difficultas vero quoad alias associationes, e. g. Iuventutis Catholicae, non satis solvi videtur, si dicatur solum Congregationes vitam potius internam fovere; nam etiam illae associationes foveant vitam internam et religiosam, praeterea etiam Congregationes debent opera externa apostolica exercere. Differentia ea est, ut Congregatio magis proprie tendat in formationem internam Sodalium. — Tandem quoad *Congressum internationalem* anni 1925 tempus iam non adeo longum restat; oportet igitur mature rem praeparare, potissimum per consultationes in singulis regionibus de hac re instituendas.

R. P. PRESEREN (Praep. V.-prov. Jugoslav.): Ad formandos Directores bonos e clero saeculari utilissimae sunt Congregationes Marianae inter *studiosos theologiae* in seminariis erigendae. Quoad congressum internationalem apud nos ita proceditur. Nuper habitus est festivus conventus omnium Congregationum, quae sunt in urbe Zagrebii, in quo decretum est anno sequenti (1924) habendum esse *congressum nationalem* omnium Congregationum huius nationis; haec etiam optima praeparatio erit congressus internationalis.

P. THIBAUT: Audivimus *Manuale* aliquod practicum conscribendum esse pro Directoribus Congregationum. Bonum esset, si illud Manuale non solum Nostris, sed *etiam externis sacerdotibus destinaretur*.

P. BANGHA: Ita erit.

P. PIATKIEWICZ (prov. Polon.): Sunt quidam sacerdotes externi, qui non libenter veniunt ad tales congressus, imo qui data opera ad mutandum ipsum conceptum Congregationis adlaborent. Itaque bonum esset, si *ab ipsa Sede Apostolica obtinerentur normae quaedam* omnibus Congregationibus Marianis tamquam essentiales praescriptae; vel etiam utile erit Manuale aptum cum regulis non solum conscribere, sed etiam in singularum provinciarum linguas traducere et *ab episcopis singularum regionum approbari*; ut ita genuina notio Congregationis universalior fiat neve Congregationes paulatim nihil nisi nomen antiquum retineant. Sed ad hoc necesse erit Manuale istud, antequam evulgetur, in singulis regionibus revideri.

P. DE CHASTONAY (prov. Germ. Sup.): Optime formantur Directores externi per *Sodalitates Marianas sacerdotum*. Apud nos plures tales sodalitates sunt; sacerdotes singulis mensibus conveniunt; habetur instructio ascetica in sacello quodam, postea vero conferentia pastoralis, in qua etiam de modo dirigendi Congregationes peculiari cura tractant. Secus evenire potest et revera non raro evenit, ut sacerdotes Congregationes Marianas nihil aliud esse putent, nisi pias confraternitates ad preces communiter fundendas destinatas.

R. P. GUIM (Praep. prov. Arag.): Apud nos tum formationi Directorum externorum, tum propagandae ideae Congregationis multum inserviunt *congressus*, qui non solum singulis annis cum pompa in centrīs maioribus fiunt, sed

etiam saepius per annum in centrīs minoribus. Sic sacerdotes multum inter se de rebus Congregationis conferunt et idea Congregationum popularis fit.

P. CUEVAS (prov. Mexic.): Dictum est, utile esse, si iuniores PP. aliquando a peritioribus invitentur, ut in sua Congregatione hospitentur. Sed res etiam ex opposito valet: utile est etiam, si iuniores Directores aliquando *invitent PP. Directores seniores* in suam Congregationem tanquam hospites et postea eorum animadversiones exquirant. Sic ego cum iuvenis omnino essem et multum angebar, videns multorum Sodalium inconstantiam postquam ex collegiis existiissent, a seniore quodam Patre optimum consilium accepi. Dixit scl. mihi, miro modo Sodales ad Congregationem adhaerere, si quando pro Congregatione *etiam aliquid passi fuissent*. A iuvenibus in Congregatione labores serii postulandi sunt, e. g. ut condiscipulos suos ad frequentem communionem alliciant neque quiescant, donec revera adducant; etiam *per apostolatū serio exercitatum adhaesio ad Congregationem in iuvenibus firmatur*. Praesertim officiales maiores Congregationis Marianae semper bene formandi sunt.

P. THIBAUT: Apud nos (et etiam alibi) maxima difficultas aliquando ex *exaggerata illa tendentia* oritur, qua quidam omnia opera catholica solum et exclusive *intra paroecias organisare volunt*. Tendentia illa ultra-parochialis eo vergit, ut mox nihil nobis restet nisi collegia. Aliquis Pater e. g. instituit parvum coetum iuvenum — numero circiter 30 — qui se ad officium (ut dicitur) propagandarum catholicorum pararent. Coactus autem est iuvenes suos distribuere per paroecias, trinos vel quaternos iuvenes dando singulis associationibus parochianis; et sic opus dissolutum est. Cum autem fautores huius tendentiae parochialis (per se bonae, sed exaggeratae) aliquando etiam ad S. Sedem provocent, bonum esset recurrere ad S. Sedem.

R. P. BEA (Praep. prov. Germ. Sup.): Monachii Cardinalis Archiepiscopus ipse declaravit Congregationem civium debere manere *opus interparochiale*, imo hoc modo contactum servari debere inter ipsos catholicos parochiarum diversarum. Sed utique etiam nos aliquid paroeciis cedere debuimus. Congregatio enim illa civium vetusta, quae circiter 4000 Sodalium habet, sedem suam quidem in nostra ecclesia figit, et unicum Directorem habet, Patrem aliquem ex NN.; attamen hinc-inde conventum suum *in diversis ecclesiis parochialibus celebrat*, mox hic mox ibi, ita ut parochi videant, Congregationem nolle abducere parochiales suos a sua cuiusque paroecia. Sic directio manet communis et tamen satisfit etiam principio parochiali.

R. P. JOLLAIN (Praep. prov. Neapol.): Tendentia illa parochialis per se bona est et bene intelligitur praesertim in regionibus, ubi vita et organisatio parochialis fere nulla est, ita ut fideles solum pro baptismo et sepultura ad parochum accedant. Haec videntes non pauci putant pias associationes et generatim opera religiosorum esse vel coarctanda vel ad paroecias attrahenda. Sed fortasse solutio difficultatis alia dari potest. Scl. non debemus ita laborare in operibus et Congregationibus nostris, ut Sodales nostros *quasi ad nos arripere et nobis omnino retinere velle videamur*; sed e contra eos, quos Congregationibus nostris efformavimus, debemus mittere in alia etiam opera, praesertim parochialia,

vel etiam in Iuventutem Catholicam et similia, ita ut appareat, *nos pro bono communi laborare* et aliis organisationibus prodesse, bonos homines educando et eis subministrando. Sic duo illa principia conciliari possunt. — Secretariatus Centrali id commendo, ut imprimis propagandae (ut dicitur) det operam e. g. publicando orationem P. Garagnani et similia. Nolit nimis theoretice agere, nec nimium laborem (e. g. statisticorum mittendorum) singulis Provinciis imponere, sed potius ipse det et subministret ideas, materiam, consilia, literaturam etc. Deberent tamen omnes Congregationes nostrae omnes suas publicationes, programmata etc. ad Secretariatum Centralem mittere.

R. P. LUSSA: Apud nos illae difficultates eo declinatae sunt, quod semper multum curavimus, ut episcopi et parochi Congregationibus *bene faverent*, invitando illos ad festivitates et congressus etc. In regione Chilensi magna exstat Foederatio Congregationum cum Consultu Generali, cui aliquis ex Senatorum ordine praeest; semper iam ab initio cuiusvis anni designatur locus, ubi congressus tum locales, tum generalis illius anni habendi sint. Episcopus quidam, cum hos congressus vidisset, dixit mihi: nullum in tota illa regione adesse melius fundamentum totius actionis catholicae communis, praeter Congregationes. Omnes episcopi et parochi magnam laetitiam habent ex Congregationibus Marianis.

P. QUIRICO: Certe neque ipsis paroeciis bona servitia faceremus, si iure nostro nimium cederemus et Congregationes nostras aliis operibus vel ipsis paroeciis simpliciter sacrificaremus. Sic multa opera bona perirent, et tamen paroeciae nihil fere lucrarentur. Romae habemus iam 6000 operariorum qui Exercitia spiritualia fecerunt et componunt "Lega di Perseveranza"; est simul opus nostrum et parochiale. Possunt igitur res bene componi; Congregatio potest esse nostra et simul iuvare paroecias.

R. P. BLEY (Praep. prov. Germ. Infer.): Apud nos quoad formationem rectam Directorum externorum bonos fructus ediderunt *exercitia spiritualia specialiter pro Directoribus Congregationum Marianarum tradita*, imo etiam aliquando solis Directoribus Congregationum iuvenum. Quibus exercitiis postea subiungi solet dies vel etiam triduum ad disceptandas inter se quaestiones practicas de modo dirigendi Congregationes.

P. BANGHA: Gratias ago pro omnibus consiliis et id peculiariter rogo, velint Patres, quantum possunt, curare, ut tam per ephemerides singularum regionum, quam per congressus et consultationes communes momentum Congregationum ubique terrarum clarescat et propagetur. Ante congressus publicos semper deberet fieri praevisus congressus Directorum nostrorum. Rogo etiam illud, ut ideam congressus internationalis, circa dies 8-13 mensis Septembris anni 1925 Romae cogendi, iam nunc spargere incipiant et si fieri potest anno 1924 ubique *congressus nationales* institui curent; quae res etiam optima praeparatio erit congressus internationalis anno 1925, probabiliter circa 8-13 Septembris, habendi.

R. P. FILOGRASSI, praeses, brevi resumit, quae dicta sunt, et dimittit coetum.

Nuntii minores.

Neerlandia. Secretariatu Nationali pro Congregationibus nostris anno 1912 fundato et a Nostris directo res Congregationum multum augeri coeperunt. Habemus duas ephe-merides Congregationibus destinatas, alteram pro viris, alteram pro feminis; praeterea tertiam pro Directoribus.

Congressus Sodalium habitus est primus anno 1912, cui 7 alii succedebant; ut omnes aequae libenti animo convenirent, Secretariatus noster nationalis saeculares sacerdotes potissimum invitare solebat ad ipsas etiam relationes seu expositiones proferendas. Materia harum relationum haec fere erat:

Anno 1912: De necessitate Congregationum Marianarum nostris etiam temporibus spectatis.

De Sodalibus.

De officio Directoris.

De regulis novis (R. P. van Oppenraaij).

De pastoratione et Congregationibus.

Anno 1913: De apostolatu laico in Congregationibus B. M. V.

Quomodo per Congregationem apostoli laici formandi sint?

Anno 1914: De regulis Primae Primariae, de earum historica evolutione, necessitate, utilitate.

De praxi apostolica in sectionibus.

Anno 1916: De Congregatione tamquam foco et nucleo aliarum associationum.

De sanctificatione sui in Congregatione.

Anno 1919: De Congregationibus classium altiorum.

Anno 1920: De organisatione classium altiorum et civilium per Congregationes faciendam.

De momento Congregationum in organisanda iuventute catholica.

Anno 1921: De Directore eiusque munere.

De Eucharistia et Congregatione.

Anno 1922: De essentia, fine, historia Congregationis Marianae.

De iuventutis organisatione et Congregatione.

NB. Congressui Directorum semper praecedit congressus Directorum S. I. ad discutiendum de programma congressus.

Congressus Sodalium duo habitus sunt generales. Praesertim congressus in *Maastricht* anni 1922 praeclare evenit. Orationes habebant: ipse Praeses Gubernii, professores Universitatis, advocati, duces operariorum, feminae, studiosi.

Anno 1923 diebus 14 et 15 Augusti item Congressus generalis cogebatur in *Nymegen*. Thema erat: "Per Mariam ad Iesum". In coetibus publicis professores et Directores dicebant; in sectionibus soli iuvenes studiosi. Finis congressui impositus est excursione ad sacrarium aliquod B. M. V. cum missa sub divo celebrato; huic excursioni seu peregrinationi 500 Sodales intererant.

Congressus Mariani *locales* saepius acti sunt.

A die 31 Iulii usque ad 8 Augusti 1922 Hagae Comitibus *congressus nationalis iuventutis catholicae* fiebat. Inter cuius sectiones pars quaedam integra Congregationi Marianae reservata erat, cui Secretarius nationalis Congregationum (e NN.) praesidebat. His conatibus obtentum est, ut in omnibus fere circulis Iuventutis Catholicae etiam Congregationes Marianae, tamquam nucleus, instituerentur.

Prima Congregatio sacerdotalis per Neerlandiam nuper erecta est in *Amsterdam*; Director est unus e NN.

Cum Neerlandia Exercitiorum Spiritualium curam habeat maximam, nihil mirum, quod etiam Sodales fere omnes contannis "clausa" exercitia obeant in aliqua ex 12 domibus nostris quae Exercitiis obeundis dedicatae sunt.

Numerantur nunc in Neerlandia plus 800 Congregationes. Sunt quaedam vetustiores paulisper dormitantes; sed strepitus fortes fiunt, ut excitentur; neque sine fructu. Conandum nobis est, ut Congregationes viriles pari passu cum femineis crescant; ultimo tempore illae quoque magis evolvuntur.

Aggregatae sunt anno elapso ad Primam Primariam 50 novae Congregationes; inter quas virorum 8, matronarum 6, juvenum 16, puellarum 20.

JAC. MULDER S. I.

Conventus Moderatorum Nostrorum Provinciae Hungariae Budapestini habebatur die 27 Decembris anni proxime elapsi. Tractatum est de Congregationum necessitate in apostolatu moderno (P. Komárik), de Congregationibus Collegiorum nostrorum (P. Lischerong), de causis sterilitatis aliarum Congregationum (P. Jablonkay), de relatione Congregationum ad alias associationes nostras (P. Biró). Conventui ipse Praepositus Provinciae praesidebat; intervenerunt Patres 18, ex omnibus domibus Provinciae saltem singuli. Omnes senserunt et agnoverunt utilitatem talis conventus.

In compluribus regionibus mos est ut Sodales Mariani sive cum intrant in locum, ubi Congregatio suos conventus habet, sive quando inter se vel cum Praeside in via conveniunt, se his verbis saluent: "*Nos cum prole Pia*", — cui alter respondeat: "*Benedicat Virgo Maria!*". Nonne bonum esset morem hunc universalem fieri?

Ut vero Sodales etiam diversarum Congregationum (etiam itinerantes) inter se facile agnoscantur, Congregati in regionibus quibusdam *sigilla* parva toti nationi communia vesti infixata portant. Aliquis Pater proponit, ut sigillum aliquod omnibus Congregationibus commune statuatur. Quidnam RR. PP. de hac re sentiunt?

* * *

Anno 1629 Nostri in Eger, urbe Bohemiae, Collegium aperuerunt. Mox Congregatio inter adolescentes florere coepit. Protestantes sic queritabantur: "Ex quo tempore pueri isti Congregationem suam habent, peiora ab illis secta nostra quam ab ipsis Iesuitis patitur. Nam hi saltem non intra domesticos parietes nos persequuntur. Hi pueri autem semper et ubique Mariam, confessionem missamque suam auribus nostris obtrudunt". (Gul. Kratz S. I.: *Aus alten Zeiten*. 134).

Epistolae, relationes, quaestiones etc. ad Secretariatum Generalem Congregationum *qualibet lingua notiore* mitti possunt. Inscriptio est: *Via degli Astalli, 16. Roma* (17).

Editor: *Adalbertus Bangha S. I.*

Superiorum permissu.